

Борнео често ставатъ жертва на неотровнитѣ змии — боа, които обитаватъ сѣщия островъ.

Като зная, колко голѣмо животно е нужно да задоволи лакомията на змии, държани въ пленъ, азъ не се учудвамъ, че възрастната борнейска боа, която живѣе на свобода, може да погълне цѣлъ човѣкъ. Въ Бразилия, както увѣрява пжтешественикътъ Харднеръ, боата, която живѣе по гориститѣ рѣчни и езерни брѣгове, достига до 11 м. дължина. „Най-голѣмата змия, която нѣкога съмъ видѣлъ — разказва той — се намира именно тукъ, но тя бѣше вече мъртва. Нѣколко седмици, преди да пристигна, бѣше се изгубилъ любимиятъ конь на мѣстния чифликчия. Всички търсения се оказали напраздни, макаръ че коньтъ билъ виденъ да пасе наблизу до стопанството. Следъ известно време единъ слуга забелязълъ въ тази мѣстность грамадна мъртва змия, увиснала на едно дърво. Тя не успѣла въ сънното си състояние да се покачи по-нависоко, и станала жертва на наводнението отъ предната вечеръ. Дължината на тази змия била 10 м.; два силни коня едва я домъкнали на сухо мѣсто. Въ нейния стомахъ намѣрили още несмѣлни месо и кости отъ конь; главата на коня била още съвсемъ незасегната. Нѣмало съмнение, че боата погълнала цѣлъ цѣленичекъ изчезналия любимецъ на бразилския чифликчия.“

И азъ съмъ хвърлялъ понѣкога на голѣмитѣ змии въ моята звѣрилница животни, съ по-голѣми размѣри, и тѣ ги поглъщаха въ най-късо време. Змията умъртвява скоро живата плячка. Като се приближи къмъ главата на хвърленото ѝ животно, тя обвиня въ мигъ неговото тѣло и го държи въ якитѣ си смъртоносни обятия до тогава, докато жертвата изгуби всѣкакъвъ признакъ на животъ. Преди да пристѣпи къмъ неговото поглъщане, змията намокря съ слюнката си главата му, за да може последната по-скоро и по-лесно да влѣзе въ устата ѝ. Когато гълта, змията прави съ долната си челюсть дви